

Arrest

nr. 222 667 van 14 juni 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. LYS
Regentschapsstraat 23
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 26 december 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 november 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 maart 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 april 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. LYS die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 14 oktober 2015 België is binnengekomen als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 29 oktober 2015 een verzoek om internationale bescherming. Op 13 november 2015 nam de dienst Voogdij van de FOD Justitie de beslissing dat verzoeker meerderjarig was, omdat uit leeftijdsonderzoek bleek dat verzoeker minimum 24,4 jaar oud was.

1.2. Op 24 november 2017 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 24 november 2017 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

U werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 27 september 2017 van 14u02 tot 17u15, bijgestaan door een tolk die het Pashtu machtig is. Uw raadsman, meester Lys, was aanwezig gedurende het hele gehoor.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te hebben en Pashtun te zijn van etnische origine. U bent afkomstig van het dorp Tezin, in het district Surobi in de provincie Kabul. U woonde daar met uw ouders en twee jongere broers. U werkte thuis op de velden van de familie. Uw vader werkte sinds drieënhalf jaar voor een organisatie die aan rurale ontwikkeling deed in Surobi.

Tien maanden voor uw vertrek ontving u een dreigbrief waarin stond dat uw vader moest stoppen met zijn werk en dat u zich moest aansluiten bij de Taliban. Een maand later werd uw vader door de Taliban meegenomen en gedood. Na drie dagen werd zijn lichaam door dorpelingen teruggebracht. Daarna hoorde u vijf maanden niets van de Taliban. Ongeveer drie maanden voor uw vertrek werd er in de moskee aangekondigd dat bepaalde mensen zich moesten klaar houden voor rekrutering. Via een dorpeling hoorde u dat uw naam ook op de lijst van de Taliban stond. U hield zich verborgen voor de Taliban door afwisselend te verblijven in het huis van uw oom, het huis van uw tante en uw eigen huis. De Taliban kwamen u drie keer zoeken in uw huis, de laatste keer twee dagen voor uw vertrek. U besliste te vluchten. Uw oom regelde een smokkelaar en na een reis van ongeveer vijf maanden kwam u aan in België op 14 oktober 2015. U vroeg asiel aan op 29 oktober 2015.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: usb stick met een filmpje over de begrafenis van uw vader, certificaten van het werk van uw vader, een dreigbrief van de Taliban, een attest over uw problemen, uw taskara en die van uw vader, foto's van uw vader en de enveloppe waarin deze documenten u toegestuurd werden.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet.

Om te beginnen verklaarde u bij aankomst in België minderjarig te zijn, terwijl na een leeftijdsonderzoek bleek dat u zeker meer dan 24 jaar was. U hebt dus getracht de Belgische asielinstanties te misleiden over een kernelement van uw identiteit, namelijk uw leeftijd. Zo wordt uw algemene geloofwaardigheid aangetast. Bijgevolg kan ook aan uw overige verklaringen niet zomaar geloof gehecht worden. Los daarvan zijn er elementen in uw verklaringen over uw asielmotieven die de geloofwaardigheid ervan aantasten.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat de verklaringen over het werk van uw vader erg beperkt en vaag zijn. Zo weet u niet welke job uw vader precies deed. U zegt dat hij meeging bij de bouwwerken, maar ook dat hij kantoorbediende was. Meer informatie geeft u niet (gehoorverslag CGVS, p. 9 en p. 18). U kon niets vertellen over de nationaliteit van de organisatie waarvoor uw vader werkte of de nationaliteit van de andere werknemers, noch over de andere activiteiten van het bedrijf (gehoorverslag CGVS, p. 9-10), en dit terwijl de Taliban hem met de dood bedreigde omwille van zijn werk. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat er een maand verstreek tussen de bedreiging van de Taliban en de dood van uw vader (gehoorverslag CGVS, p. 11). U had dus nog een maand de gelegenheid om uw vader te bevragen over zijn werk, wat u naliët. Dat u niet meer moeite deed om informatie te verzamelen over het werk van uw vader ondermijnt de geloofwaardigheid van uw asielmotieven, aangezien dit de oorzaak is van uw problemen met de Taliban.

Nog verklaarde u dat u een maand voor de dood van uw vader een dreigbrief ontving waarin stond dat uw vader moest stoppen met zijn werk (gehoorverslag CGVS, p. 9). Tijdens het gehoor bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) zei u echter dat u na de dood van uw vader een brief kreeg waarin stond dat hij zijn dood verdiend had en dat u zich moest aansluiten bij de Taliban (vragenlijst CGVS, vraag 5).

Uit uw overige verklaringen blijkt nog dat u slechts één dreigbrief van de Taliban ontvangen zou hebben (gehoorverslag CGVS, p. 9, p. 12). U legt dus tegenstrijdige verklaringen af over deze brief. Toen u met deze tegenstrijdige verklaringen geconfronteerd werd, vroeg u zich luidop af waarom de Taliban na iemands dood een brief zouden sturen. Nog gewezen op uw vroegere verklaring toen u zei dat er in de brief zou staan dat u niet verdrietig moest zijn om uw vaders dood en dat u zich moest aansluiten, antwoordde u dat de Taliban zoiets niet zouden sturen en dat de brief voor zijn dood gestuurd werd naar u (gehoorverslag CGVS, p. 16). Het louter ontkennen van deze verklaringen kan deze tegenstrijdigheid niet ophelderen. Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van uw asielmotieven in ernstige mate.

Verder verklaarde u nog bij DVZ dat de Taliban meermaals langs uw huis kwamen om u te zeggen dat u uw vader moest waarschuwen dat hij moest stoppen met zijn werk voor de ongelovigen (vragenlijst CGVS, vraag 5). Tijdens het gehoor op het CGVS zei u echter dat u voor de brief enkel algemene bedreigingen kreeg die voor het hele dorp golden en aangekondigd werden in de moskee. Het was voor alle dorpingen die voor de overheid of de ongelovigen werkten (gehoorverslag CGVS, p. 11). Toen u geconfronteerd werd met deze tegenstrijdige verklaringen antwoordde u dat de Taliban de bedreigingen via de imam van de moskee verspreidden en dat ze niet bij dorpingen aan huis kwamen (gehoorverslag CGVS, p. 16). Het louter herhalen van één versie van uw verklaringen kan deze tegenstrijdigheid niet verduidelijken en zet de geloofwaardigheid van deze verklaringen nog meer op de helling.

Uit uw verklaringen bleek daarnaast nog dat uw naam op een lijst stond van dorpingen die zouden gerekruteerd worden. U hoorde dit via een andere dorping die de lijst gezien had (gehoorverslag CGVS, p. 13). Daarna hield u zich verborgen omdat u zich niet wilde aansluiten bij de Taliban (gehoorverslag CGVS, p. 12-13). Op de DVZ verklaarde u dan weer dat u de Taliban drie keer te woord stond en een smoes verzond zodat u niet gerekruteerd zou worden (vragenlijst CGVS, vraag 5). Toen u met deze tegenstrijdigheden geconfronteerd werd, zei u dat u niet met de Taliban sprak (gehoorverslag CGVS, p. 16-17). Ook dit antwoord kan de geloofwaardigheid van uw asielmotieven niet herstellen.

Omwille van de hierboven aangehaalde redenen moet worden geconcludeerd dat de door u ingeroepen vervolgingsfeiten niet aannemelijk zijn gemaakt en aldus geen basis vormen voor een risicoanalyse in het licht van de toekenning van internationale bescherming, met name de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming in de zin van art. 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet.

Ook de door u neergelegde documenten kunnen de geloofwaardigheid van uw asielmotieven niet herstellen. U bracht uw taskara mee en de taskara van uw vader. Deze kunnen hoogstens uw en zijn identiteit, nationaliteit en herkomst aantonen, die hier niet betwist worden. Daarnaast legde u ook een USB stick neer met verschillende filmpjes van de begrafenis van uw vader, en foto's van uw overleden vader. Uit deze filmpjes en foto's kan echter niet afgeleid worden of het om uw vader gaat en hoe hij is omgekomen. De bewijswaarde hiervan is dus erg laag. De filmpjes en foto's bieden geen ondersteuning voor uw verklaringen over de omstandigheden waarin uw vader zou zijn omgekomen. U legde ook foto's neer van uw vader tijdens zijn werk, maar daaruit blijkt niet welk uw vader precies deed, noch dat hij omwille van dit werk zou vermoord zijn door de Taliban. Vervolgens bracht u ook certificaten mee op naam van uw vader. Daaruit blijkt hoogstens dat uw vader in 2011 twee opleidingen volgde bij Action Aid Afghanistan. Nergens uit deze certificaten blijkt dat uw vader in de periode voorafgaand aan uw vertrek naar Europa werkte voor een organisatie die aan rurale ontwikkeling deed. U legde daarnaast ook de dreigbrief neer en de bevestigingsbrief van de dorpsouderen en het districtshuis. Het moet gesteld worden dat de algemene bewijswaarde van deze stukken verwaarloosbaar is. Uit de aan uw dossier toegevoegde informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat zowat alle documenten in Afghanistan gemakkelijk op illegale wijze te verkrijgen zijn. De nodige omzichtigheid is dus aangewezen bij het toekennen van bewijswaarde aan deze documenten. Het gewicht dat aan deze bewijsstukken wordt toegekend moet worden gezien in samenhang met de, lage, geloofwaardigheid van de verklaringen. Ten slotte bracht u ook een enveloppe mee, deze toont enkel aan dat u post ontving uit Afghanistan. Dat wordt in deze niet betwist.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afghaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijk karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Kabul te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus Afghanistan: Security Situation in Kabul province van 25 april 2017) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het zuiden, zuidoosten en het oosten. De provincie Kabul behoort tot het centrum van Afghanistan. Uit de bijgevoegde informatie blijkt voorts dat het conflictgerelateerd geweld dat er plaatsvindt zich voornamelijk concentreert in het district Surobi en in beduidend mindere mate in de rest van de provincie. Het gros van de gewelddaden die er in de provincie plaatsvinden is doelgericht van aard. Het geweld neemt hoofdzakelijk de vorm aan van gewapende confrontaties tussen de Afghaanse veiligheidsdiensten en opstandelingen, en dit voornamelijk in de Uzbin vallei. Daarnaast vinden er in de provincie, net zoals de hoofdstad Kabul, aanslagen plaats tegen "high profile" doelwitten waarbij de voornamelijk de aanwezige veiligheidsdiensten en overheidsfunctionarissen geviséerd worden.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de provincie Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit de provincie Kabul aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

- *Artikel 1, A van het verdrag van Genève inzake het statuut van vluchtelingen;*
- *Artikelen 48,48/2, 48/3, 48/4, §2 en 48/5 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ("Vreemdelingenwet");*
- *Artikelen 4 en 26 van het Koninklijk Besluit van 22 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen;*
- *Artikel 62 van de Vreemdelingenwet inzake de motiveringsplicht;*
- *Artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motiveringen van bestuurshandelingen*
- *Artikelen 3, 5,7, 9,10,11 en 14 van het Europees verdrag voor de Rechten van de Mens;*
- *Artikel 7 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie*
- *De algemene rechtsbeginselen en beginsel van behoorlijk bestuur: beginsel van zorgvuldigheid; beginsel van redelijkheid; beginsel van proportionaliteit; beginsel van de gezinseenheid,".*

In een eerste onderdeel, met betrekking tot de vluchtelingenstatus, betoogt verzoeker dat het leeftijdsonderzoek geen invloed heeft op de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas. Verzoeker is afkomstig van een familie landbouwers (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 15). Noch verzoeker, noch zijn zussen, noch zijn broers gingen naar school (*Ibid.*, p. 6-8). Hij is ongeletterd en weinig opgeleid, zodat het begrijpelijk is dat hij een fout heeft gemaakt over zijn leeftijd.

Over het werk van zijn vader, de dreigbrief en de algemene geloofwaardigheid van zijn asielrelaas, citeert verzoeker zijn verklaringen afgelegd tijdens het CGVS-interview (*Ibid.*, p. 9-11). Hij herinnert aan zijn kwetsbare profiel van ongeschoolde, waardoor er niet kan worden geëist dat verzoeker zeer precieze en gedetailleerde antwoorden geeft. Ook heeft verzoeker documenten over zijn vader neergelegd, waaronder een usb-stick met een filmpje over zijn begrafenis en certificaten van zijn werk. De authenticiteit van deze elementen wordt niet betwist en de dreigbrief werd niet diepgaand geanalyseerd. Motivering van de bestreden beslissing is onvoldoende en de gemaakte analyse niet voorzichtig. Verzoeker vraagt de toepassing van artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

In een tweede onderdeel, over de subsidiaire beschermingsstatus, stelt verzoeker dat een verkeerde analyse van de veiligheidssituatie in de provincie Kabul wordt gemaakt. Hij steunt daarbij eveneens op de COI Focus "*Afghanistan: Security Situation in Kabul Province*" van Cedoca van 25 april 2017. Zijn leven zal worden bedreigd in geval van een terugkeer naar het district Surobi.

2.1.2. In een aanvullende nota van 27 maart 2019 gaat de commissaris-generaal in op de veiligheidssituatie in Afghanistan en benadrukt dat verzoekers dorp niet in de Uzbin vallei is gesitueerd. Hij brengt volgende documenten ter kennis:

- UNHCR's "*Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan*" van 30 augustus 2018 (stuk 1);
- EASO-rapport "*Afghanistan Security Situation*" van december 2017 (stuk 2);
- EASO-rapport "*Afghanistan Security Situation Update*" van mei 2018 (stuk 3);
- EASO-rapport "*Country Guidance Afghanistan*" van juni 2018 (stuk 4);
- Kaart van Surobi district (stuk 5);
- Polling Center List 2005 (stuk 6).

2.1.3. In een aanvullende nota van 16 april 2019 voegt de commissaris-generaal COI Focus "*Afghanistan Veiligheidssituatie in het district Surobi (provincie Kabul)*" van Cedoca van 11 april 2019.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem bepalingen die verzoeker geschonden acht, maakt op zich niet aannemelijk dat hij een nood heeft aan internationale bescherming.

2.3. Verzoeker slaagt er niet in om de door hem aangevoerde vervolgingsfeiten aannemelijk te maken. Vooreerst kan verzoeker niet ernstig menen dat zijn leugenachtige verklaringen over zijn leeftijd geen invloed hebben op de algemene geloofwaardigheid van zijn relaas. De bestreden beslissing merkt terecht op dat verzoeker de asielinstanties heeft misleid met betrekking tot zijn leeftijd, omdat uit leeftijdsonderzoek bleek dat verzoeker niet minderjarig was, maar wel minstens 24,4 jaar oud. En de leeftijd van een verzoeker om internationale bescherming is een relevant element, waarover hij correcte verklaringen moet afleggen. Bovendien legt verzoeker thans opnieuw afwijkende verklaringen af, waar hij stelt dat hij ongeschoold, terwijl hij zowel bij aanvang van de procedure als tijdens het CGVS-interview aangaf enige scholing te hebben genoten (DVZ-verklaring, stuk 11, p. 4; CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 6-7). In het verzoekschrift spreekt verzoeker ook over zijn zussen die geen scholing zouden hebben genoten, terwijl verzoeker nooit eerder heeft vermeld dat hij naast zijn twee broers ook zussen had. Dergelijk verweer ondergraaft eens te meer verzoekers al aangetaste geloofwaardigheid.

Met het louter herhalen van zijn vrees voor vervolging die hij linkt aan het werk en het overlijden van zijn vader, het volharden en herhalen van zijn verklaringen hierover en het minimaliseren van de gevolgtrekkingen in de bestreden beslissing over de neergelegde documenten, kan hij de motivering in de bestreden beslissing niet weerleggen of in een ander daglicht stellen.

De motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“Om te beginnen verklaarde u bij aankomst in België minderjarig te zijn, terwijl na een leeftijdsonderzoek bleek dat u zeker meer dan 24 jaar was. U hebt dus getracht de Belgische asielinstanties te misleiden over een kernelement van uw identiteit, namelijk uw leeftijd. Zo wordt uw algemene geloofwaardigheid aangetast. Bijgevolg kan ook aan uw overige verklaringen niet zomaar geloof gehecht worden. Los daarvan zijn er elementen in uw verklaringen over uw asielmotieven die de geloofwaardigheid ervan aantasten.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat de verklaringen over het werk van uw vader erg beperkt en vaag zijn. Zo weet u niet welke job uw vader precies deed. U zegt dat hij meeging bij de bouwwerken, maar ook dat hij kantoorbediende was. Meer informatie geeft u niet (gehoorverslag CGVS, p. 9 en p. 18). U kon niets vertellen over de nationaliteit van de organisatie waarvoor uw vader werkte of de nationaliteit van de andere werknemers, noch over de andere activiteiten van het bedrijf (gehoorverslag CGVS, p. 9-10), en dit terwijl de Taliban hem met de dood bedreigde omwille van zijn werk. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat er een maand verstreek tussen de bedreiging van de Taliban en de dood van uw vader (gehoorverslag CGVS, p. 11). U had dus nog een maand de gelegenheid om uw vader te bevragen over zijn werk, wat u naliet. Dat u niet meer moeite deed om informatie te verzamelen over het werk van uw vader ondermijnt de geloofwaardigheid van uw asielmotieven, aangezien dit de oorzaak is van uw problemen met de Taliban.

Nog verklaarde u dat u een maand voor de dood van uw vader een dreigbrief ontving waarin stond dat uw vader moest stoppen met zijn werk (gehoorverslag CGVS, p. 9). Tijdens het gehoor bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) zei u echter dat u na de dood van uw vader een brief kreeg waarin stond dat hij zijn dood verdiend had en dat u zich moest aansluiten bij de Taliban (vragenlijst CGVS, vraag 5). Uit uw overige verklaringen blijkt nog dat u slechts één dreigbrief van de Taliban ontvangen zou hebben (gehoorverslag CGVS, p. 9, p. 12). U legt dus tegenstrijdige verklaringen af over deze brief. Toen u met deze tegenstrijdige verklaringen geconfronteerd werd, vroeg u zich luidop af waarom de Taliban na iemands dood een brief zouden sturen. Nog gewezen op uw vroegere verklaring toen u zei dat er in de brief zou staan dat u niet verdrietig moest zijn om uw vaders dood en dat u zich moest aansluiten, antwoordde u dat de Taliban zoiets niet zouden sturen en dat de brief voor zijn dood gestuurd werd naar u (gehoorverslag CGVS, p. 16). Het louter ontkennen van deze verklaringen kan deze tegenstrijdigheid niet ophelderen. Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van uw asielmotieven in ernstige mate.

Verder verklaarde u nog bij DVZ dat de Taliban meermaals langs uw huis kwamen om u te zeggen dat u uw vader moest waarschuwen dat hij moest stoppen met zijn werk voor de ongelovigen (vragenlijst CGVS, vraag 5). Tijdens het gehoor op het CGVS zei u echter dat u voor de brief enkel algemene bedreigingen kreeg die voor het hele dorp golden en aangekondigd werden in de moskee. Het was voor alle dorpingen die voor de overheid of de ongelovigen werkten (gehoorverslag CGVS, p. 11). Toen u geconfronteerd werd met deze tegenstrijdige verklaringen antwoordde u dat de Taliban de bedreigingen via de imam van de moskee verspreidden en dat ze niet bij dorpingen aan huis kwamen (gehoorverslag CGVS, p. 16). Het louter herhalen van één versie van uw verklaringen kan deze tegenstrijdigheid niet verduidelijken en zet de geloofwaardigheid van deze verklaringen nog meer op de helling.

Uit uw verklaringen bleek daarnaast nog dat uw naam op een lijst stond van dorpingen die zouden gerekruteerd worden. U hoorde dit via een andere dorping die de lijst gezien had (gehoorverslag CGVS, p. 13). Daarna hield u zich verborgen omdat u zich niet wilde aansluiten bij de Taliban (gehoorverslag CGVS, p. 12-13). Op de DVZ verklaarde u dan weer dat u de Taliban drie keer te woord stond en een smoes verzond zodat u niet gerekruteerd zou worden (vragenlijst CGVS, vraag 5). Toen u met deze tegenstrijdigheden geconfronteerd werd, zei u dat u niet met de Taliban sprak (gehoorverslag CGVS, p. 16-17). Ook dit antwoord kan de geloofwaardigheid van uw asielmotieven niet herstellen.

Omwille van de hierboven aangehaalde redenen moet worden geconcludeerd dat de door u ingeroepen vervolgingsfeiten niet aannemelijk zijn gemaakt en aldus geen basis vormen voor een risicoanalyse in het licht van de toekenning van internationale bescherming, met name de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming in de zin van art. 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet.

Ook de door u neergelegde documenten kunnen de geloofwaardigheid van uw asielmotieven niet herstellen. U bracht uw taskara mee en de taskara van uw vader. Deze kunnen hoogstens uw en zijn identiteit, nationaliteit en herkomst aantonen, die hier niet betwist worden. Daarnaast legde u ook een USB stick neer met verschillende filmpjes van de begrafenis van uw vader, en foto's van uw overleden vader. Uit deze filmpjes en foto's kan echter niet afgeleid worden of het om uw vader gaat en hoe hij is omgekomen. De bewijswaarde hiervan is dus erg laag. De filmpjes en foto's bieden geen ondersteuning voor uw verklaringen over de omstandigheden waarin uw vader zou zijn omgekomen. U legde ook foto's neer van uw vader tijdens zijn werk, maar daaruit blijkt niet welk uw vader precies deed, noch dat hij omwille van dit werk zou vermoord zijn door de Taliban. Vervolgens bracht u ook certificaten mee op naam van uw vader. Daaruit blijkt hoogstens dat uw vader in 2011 twee opleidingen volgde bij Action Aid Afghanistan. Nergens uit deze certificaten blijkt dat uw vader in de periode voorafgaand aan uw vertrek naar Europa werkte voor een organisatie die aan rurale ontwikkeling deed. U legde daarnaast ook de dreigbrief neer en de bevestigingsbrief van de dorpsouderen en het districtshuis. Het moet gesteld worden dat de algemene bewijswaarde van deze stukken verwaarloosbaar is. Uit de aan uw dossier toegevoegde informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat zowat alle documenten in Afghanistan gemakkelijk op illegale wijze te verkrijgen zijn. De nodige omzichtigheid is dus aangewezen bij het toekennen van bewijswaarde aan deze documenten. Het gewicht dat aan deze bewijsstukken wordt toegekend moet worden gezien in samenhang met de, lage, geloofwaardigheid van de verklaringen. Ten slotte bracht u ook een enveloppe mee, deze toont enkel aan dat u post ontving uit Afghanistan. Dat wordt in deze niet betwist."

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Het staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Afghanistan een gewapend conflict is. Dit blijkt genoegzaam uit de UNHCR "Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan" van 30 augustus 2018.

De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c).

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet stelt de bestreden beslissing terecht als volgt:

“Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport “UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan” van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afgaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afgaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijk karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit “conflict affected areas” nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Kabul te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus Afghanistan: Security Situation in Kabul province van 25 april 2017) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het zuiden, zuidoosten en het oosten. De provincie Kabul behoort tot het centrum van Afghanistan. Uit de bijgevoegde informatie blijkt voorts dat het conflictgerelateerd geweld dat er plaatsvindt zich voornamelijk concentreert in het district Surobi en in beduidend mindere mate in de rest van de provincie. Het gros van de gewelddaden die er in de provincie plaatsvinden is doelgericht van aard. Het geweld neemt hoofdzakelijk de vorm aan van gewapende confrontaties tussen de Afgaanse veiligheidsdiensten en opstandelingen, en dit voornamelijk in de Uzbin vallei. Daarnaast vinden er in de provincie, net zoals de hoofdstad Kabul, aanslagen plaats tegen “high profile” doelwitten waarbij de voornamelijk de aanwezige veiligheidsdiensten en overheidsfunctionarissen geviséerd worden.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de provincie Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit de provincie Kabul aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.”

Verzoeker citeert enkel uit de COI Focus van 25 april 2017 waarop ook de bestreden beslissing steunt. Op basis van de informatie bijgebracht in de aanvullende nota's van de commissaris-generaal treedt de Raad het standpunt bij dat de provincie Kabul ruw geschat 4,9 miljoen inwoners heeft en dat er in 2018 in de provincie 1866 burgerslachtoffers vielen. Het gros van deze slachtoffers, met name 1686, vielen in deze periode in de hoofdstad Kabul. Dit maakt dat er voor de gehele provincie Kabul (met uitzondering van de stad Kabul) 180 burgerslachtoffers vielen. Aldus dient besloten te worden dat de provincie Kabul in zijn geheel erg laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers. Het gros van de gewelddaden die er in de provincie plaatsvinden is bovendien doelgericht van aard. Het geweld neemt hoofdzakelijk de vorm aan van gewapende confrontaties tussen de Afghaanse veiligheidsdiensten en opstandelingen, en dit voornamelijk in de Uzbini vallei. Volgens de meerderheid van de beschikbare bronnen staat het district onder controle of invloed van de overheid en is er amper rapportering van intern ontheemden die het district verlaten omwille van conflict-gerelateerd geweld (aanvullende nota 16 april 2019. Verzoekers dorp, Tezin (of Loy Kilay II) is niet in de Uzbini vallei gesitueerd (aanvullende nota 27 maart 2019). Daarnaast vinden er in de provincie, net zoals in de hoofdstad Kabul, aanslagen plaats tegen “high profile” doelwitten waarbij de voornamelijk de aanwezige veiligheidsdiensten en overheidsfunctionarissen geviséerd worden.

De Raad merkt op dat de informatie toegevoegd door de commissaris-generaal in zijn aanvullende nota's deze analyse genoegzaam bevestigt. Verzoekers algemene betoog in het verzoekschrift is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan de vaststelling in de bestreden beslissing. Met het louter aanvoeren dat niet goed werd gemotiveerd, toont verzoeker niet aan dat de informatie waarover de commissaris-generaal beschikt niet correct dan wel niet actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

De Raad merkt op dat de analyse van de veiligheidssituatie in de provincie Kabul als een geheel moet worden gelezen en dat deze feiten samen gelezen moeten worden met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Hoewel dit de uitzonderlijke situatie betreft waarbij collectieve elementen een belangrijke rol spelen, moet niettemin verzoekers verzoek om internationale bescherming ook systematisch individueel worden onderzocht en dit in verhouding tot de twee andere in artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet bedoelde situaties.

Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven en de situatie waarbij rekening wordt gehouden met zijn persoonlijke omstandigheden, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker brengt geen andere elementen aan in zijn verzoekschrift.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar de provincie Kabul een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien juni tweeduizend negentien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP